

Barsebäck Aug. -94

Det var undertecknad, Dietrich och de två nya Magnusarna, Hult och Andersson som gav oss i väg för att prova på fiske efter den gäckande grönstrimmiga varelsen från norr, nämligen Makrillen. Det var ganska gropigt på vägen ut men vädret var fint och det skulle kunna gå ganska bra att ligga still och meta. Ett par sjömil väster om den plats vi började låg ett par av dom mer eller mindre professionella torskbulefiskare som dagligen vräker upp hundratals kilo torsk, på spö! Man vet inte om man skall beundra dom för deras skicklighet eller om man skall tycka att dom missuppfattat hela sportfiskets grundidé.

Hur som haver började vi att i ett mer blygsamt tempo "vräka" upp en 5-6 torskar på en halvtimme, vi fick ihop tillräckligt med sill för att börja koncentrera oss på att meta makrill som ju dock var resans huvudsyfte. Vi drog oss upp mot Stengrundet söder om Landskrona. Detta är en av sundets verkliga hot spots, uppe på grundet har danska trollingfiskare fångat fler stora öringar än vi kan ana. Utanför grundet på branterna kommer Sveriges största makrillar på besök. Gott om sill, torsk och sej brukar det alltid vara.

Väl framme såg vi att det i princip var strömstilla och den avdrift vi hade styrdes av vinden. Snabbt i med metetacklen och sedan vänta. Under tiden pilkade vi efter sill och torsk. Torsken var i fin kondition och Dietrich tog den största på kast, ca 4 kg. På metesidan hände inget, ett litet utrus, säkerligen av en horngädda var det enda på flera timmar. Vi hade fått tillräckligt med torsk och sill så vi beslutade oss för att prova trolling.

Vi började med att dra ett par sjömil nordpå för att fiska längs hela den intressanta djupbranten. I med vars ett spö på djupriggen, det fick räcka. Mängden ålagras gjorde det jobbigt ändå. Ganska snabbt fick den från Småland nyinflyttade Magnus Andersson sitt livs första Horngädda. Det var inte svårt att spåra äkta fiskarglädje i hans min. Någon minut senare fick han sin andra och så höll det på. Horngäddorna verkade vara helt tokiga i det silvriga Toby Salmo som Magnus använde. Vi andra hade det lite lugnare och det var ganska skönt för nu hade vinden vänt och kom med allt större kraft från sydväst, dvs rakt i snudan.

Magnus Hult verkade vara lite avundsjuk på den andre Magnusens framfart med högt hoppande horngäddor och fick för sig att göra något radikalt. Han krokade en riktig höjdare, nämligen en fiskmå. Den tog hans ytligt fiskade bete som om det vore en riktig fisk och bjöd sedan upp till en annorlunda fight. Något i stil med Tobbes OOOOOH, OOOOOH, OOOOOH från en annan liknande episod hördes inte, vi var ganska klara med vad som gällde redan från början. Den andra gången trodde ju Tobbe att han hade sitt livs och kanske världens största Lax på kroken.

Till slut gav dock fiskmåsen upp och lät sig bogseras in till båten. Den satt fint genom undernäbben precis som en horngädda brukar göra. Dock var den lite mer motsträvig i hanteringen och lyckades ge mig ett ordentligt nyp med den kraftiga näbben. Slutet gott, allting gott, en omtumlad fiskmå kunde flyga i väg och den undrar säkert i denna dag över vad som egentlige hände.

Vinden var nu mellan 8 och 10 sekundmeter och vi plockade upp för att gå mot hamn. Väl inne i Barsebäckshamn kunde vi konstatera att det varit en trevlig fiskedag med många upplevelser, dock saknade vi den riktiga pricken över I:et, den granna makrillen. /Jan Melin